

veniemus inter ceteros Damascenum, qui esto Dormitionis nomen usurpet, sicut Græcorum alii, eam tamen corpore, & animâ assumptam in cælum fatentur; ut legere est in eorum publicis Officiis pro diebus XV., XVII., & XVIII. Augusti.

Hoc testimonium Orientalis Ecclesiæ imperitiam redarguit libellatoris, qui vocabulum Dormitionis, ac cætera hujusmodi in eo festo usurpata Assumptionem excludere existimavit, cum ita scripsit: *Aliquando apud sæculorum priorum vetustos Patres dubitatum fuit de ejus resurrectione statim post mortem, & de ejusdem corporis glorificatione, & Assumptione in cælum. Quare auctores antiquorum Martyrologiorum agnoscetes vim nominis Assumptionis, indicarunt ejus festum nominibus Depositionis, Dormitionis, Pausationis, & Transitus Mariæ.*

Præterea, quod unam mortem coluerit vetus Ecclesia, non est ex eo consequens, ut, cum Assumptionem colere cœpit, objectum mutaverit. Hoc enim tempore simul colit beatam mortem, & Assumptionem. Itaque non est mutatum objectum, sed ampliatum. Etsi verò privatæ aliquot Ecclesiæ, cum Dormitionem Beatæ Virginis colerent, in Usuardi Martyrologio ita legebant: *quo autem venerabile illud Spiritus Sancti Templum nuda, & consilio Divino occultatum sit, plus elegit sobrietas Ecclesiæ cum pietate nescire, quam aliquid frivolum, & apocryphum inde tenendo docere*: quamvis, inquam, sic legerent; non tamen apparet, Assumptionem tunc ab illis negaram, sed ea de re curiosam inquisitionem prætermissam. At non est, inquires, omnibus numeris absoluta traditio. Non refert. Nam Ecclesiæ judicium est plusquam satis ad certam fidem faciendam Assumptionis Deiparæ. Ecclesia enim, Deo movente, festum instituit; &, quid sentiret, & crederet, satis aperite significavit, cum officium præscripsit, quod Virginem habet assumptam corpore, & animâ: *Hodie Mariæ Virgo cælos ascendit.* Ascendere enim viventis corporis est, non animæ separatæ.